

GŁOS POLSKI

TYGODNIK UCHODŹSTWA POLSKIEGO W AFRYCE.

Registered at the G.P.O. as a newspaper.

Nr. 19. (32) - Rok II-gi

19 MAJA 1946 r.

CENA 50 cnt.

Miedzynarodowe zagadnienie uchodźstwa

Sprawa uchodźców i osob wysiedlonych, stała się palącym zagadnieniem międzynarodowym. Nad rozwiązaniem tego tak bardzo skomplikowanego problemu już od blisko czterech tygodni obraduje w Londynie specjalna komisja dla spraw uchodźców i osob wysiedlonych, powołana do życia jeszcze na pierwszym plenarnym posiedzeniu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Dla uchodźstwa polskiego, którego zwarta postawa i niemal jednolita decyzja niepowracania do Kraju, rządzonego przez obcych agentów i narzucony reżim tak niezgodny z duchem naszego narodu, do kraju okupowanego przez ponad 200.000 armie czerwona, obrady londyńskie są zagadnieniem, stanowiącym o przyszłości.

Komisja, która ma rozstrzygnąć o losie tych wszystkich, którzy powzięli decyzję pozostania na obczyźnie ma za zadanie ustalenie rodzaju pomocy nie tylko materialnej, ale w pierwszym rzędzie znalezienie miejsca dla osiedlenia i stworzenie warunków pracy.

W chwili obecnej istnieją trzy organizacje międzynarodowe zajmujące się sprawami uchodźców. Są to:

Wysoki Komisarz dla uchodźców przy Lidze Narodów, który zajmuje się wyłącznie sprawami uchodźców, uznananych za takich przed rozpoczęciem drugiej wojny światowej, t. zw. "uchodźcami nansenowskimi." Przestaje on sprawować swój urząd z końcem br.

Międzynarodowy Komitet Uchodźczy zajmuje się opieką i pomocą finansową dla uchodźców z hitlerowskich Niemiec i Austrii, oraz republikanckich

Hiszpanów, przebywających obecnie we Francji.

Wreszcie UNRRA, która udziela pomocy rzeczowej i finansowej wszystkim kategoriom uchodźców z okresu od r. 1939, w krajach, gdzie jej wolno rozwijać swą działalność. UNRRA przestaje działać w Europie w końcu bieżącego roku.

Według szacunku Międzynarodowego Komitetu Uchodźczego ilość uchodźców przedstawia się jak następuje:

1) Uchodźcy nansenowscy.

Przed rokiem 1939 zarejestrowanych było w Europie 300 tysięcy uchodźców rosyjskich, zaś 90 tysięcy na Dalekim Wschodzie. Obecnie oblicza się ich ilość na 100 tysięcy. Przyczym 3/4 przebywa we Francji. Do uchodźców nansenowskich zalicza się także 100 tysięcy Ormian, w czym 63 tysiące przebywa we Francji.

2) Uchodźcy z nazistowskich Niemiec Austrii i Sudetów - liczba ich wynosi 130 tysięcy.

3) Uchodźcy hiszpańscy.

Ponad 200 tysięcy, prawie wszyscy we Francji.

4) Uchodźcy z okresu po drugiej wojnie światowej.

Ogolem szacuje się ich na 1,200 tysięcy, z czego przypuszczalnie 850 tysięcy nie wróci do krajów pochodzenia.

Większość wśród nich stanowią Polacy.

W związku z niedostateczną i wkrótce kończąca się opieką trzech wspomnianych powyżej instytucji zaistniała konieczność szybkiego stworzenia nowej międzynarodowej organizacji która opiekowałaby się i pomagała wszystkim uchodźcom bez wyjątku. W tym celu zwolano specjalny komi-

tet którego oficjalna nazwa brzmi "Komitet dla Spraw Uchodźców." Komitet ten ma zakończyć swe obrady w ciągu najbliższych kilku dni, zaś rezultaty swych prac przedłożyć w końcu b. m. Radzie Gospodarczej i Społecznej ONZ, która rozważy przedłożone jej materiały i propozycje, poczym sprawa stworzenia nowej organizacji zostanie rozpatrzone na Zgromadzeniu ONZ we wrześniu b. r.

W skład komisji weszli przedstawiciele Australii, Białorusi, Brazylii, Czechosłowacji, Francji, Holandii, Jugosławii, Kanady, Libanu, Nowej Zelandii, San Domingo, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i ZSSR.

Już od pierwszych dni konferencji zarysowała się ostra różnica poglądów istniejąca między delegatami anglo-saskimi, a przedstawicielami Rosji i jej satelitów.

Przedstawiciele takich krajów, jak Polska czy Jugosławia sprzeciwili się udzielaniu pomocy tym wszystkim, którzy nie chcą powrócić do krajów, nazywając ich prosto "fałszywymi" lub "zbrodniarzami wojennymi." Stanowisko to nie zostało poparte przez przedstawicieli państw demokratycznych, którzy jak to określił delegat Holandii - uważają że większość tych którzy skazują się na dobrowolną emigrację ma dostateczne powody aby nie wracać do swoich krajów. Obawiają się oni m. in. o swoje życie, wolność osobistą, lub wolność religijną.

Delegat rosyjski zażądał, aby personel nowej organizacji składał się z przedstawicieli tych państw, których obywatelstwo posiadają osoby wysiedlone. Ponadto kategorię

domagał się natychmiastowego rozwiązania nowej organizacji, gdy tylko większość uchodźców zdecydowałaby się na powrót do swych krajów. Zarówno przedstawiciele Stanów Zjednoczonych jak Imperium Brytyjskiego zajęli stanowisko przeciwnie, twierdząc, że nikt nie może siłą być wysłany do kraju pochodzenia, za wyjątkiem przestępców wojennych.

Jednym z trudniejszych do rozwiązania zadań było ustalenie, czy nowa organizacja ma być instytucją niezależną czy też ma podlegać organizacji Narodów Zjednoczonych. Wbrew perswazjom delegata brytyjskiego, którego podtrzymali delegaci Australii, Kanady, Nowej Zelandii, Holandi i Libanu, większość delegatów uchwaliła, że nowa międzynarodowa organizacja opieki ma być zupełnie niezależna od ONZ. Praktycznie oznacza to, że uplynie rok a może i dwa lata zanim organizacja ta zacznie działać. Rozwiązanie problemu uchodźczego nie pozwala na taką zwłokę. UNRRA zostanie rozwiązana do końca r. b. a n.p. amerykańskie władze okupacyjne w Niemczech zamierzają zlikwidować problem uchodźczy jak najszybciej. Z tego powodu z dniem 15 maja przestano się opiekować i udzielać pomocy żywnościowej i pieniężnej uchodźcom w strefie amerykańskiej w Niemczech, a należącym do osmiu następujących narodowości: Belgom, Czechosłowakom, Dunczykom, Finom, Luksemburczykom, Holendrom i Norwegom.

Dowodztwo wojsk amerykańskich w Europie, USFET, stwierdza, że sa to obywatele krajów, które dają uchodźcom pełną możliwość powrotu, zaś te osoby które zdecydowały się na pozostanie w Niemczech po 15 maja nie uzyskają już żadnej pomocy od Stanów Zjednoczonych. Jednocześnie postanowiono przesunąć na okres nieustalony termin zamknięcia

obozów dla uchodźców polskich, wyznaczony pierwotnie na dzień 1 sierpnia b. r.

Na jednym z posiedzeń delegat francuski zaproponował, aby państwa nie były zobowiązane płacić składek na utrzymanie tych uchodźców, którzy odmawiają powrotu do swych krajów, bowiem byłoby to, jak się wyraził "udzielaniem pomocy wrogom państwa."

Propozycja ta została kategorycznie odrzucona przez delegata Wielkiej Brytanii Sir George Rendela, który zastrzegł się, że Wielka Brytania może nie przystąpić do międzynarodowej organizacji, która obciążałaby zbyt ciężkim skarbem brytyjski, wobec niechęci placenia składek ze strony niektórych państw. Zastrzeżenie delegata brytyjskiego oznacza, że cała organizacja międzynarodowa stoi pod znakiem zapytania, ponieważ można się lada chwila spodziewać sporu na temat kto i w jakim stopniu ma pokryć budżet tej nowej instytucji, co niewątpliwie odbiłoby się ujemnie na uchodźcach.

W dyskusji na temat czy nowa Organizacja Opieki nad uchodźcami ma podlegać ONZ, czy też ma być instytucją samodzielną zabrał głos w imieniu rządu warszawskiego prof. Szturm de Sztrem. Z gorliwością właściwą wszystkim karjerowiczom z rządu nowego reżimu, pan "delegat" wypowiedział się za stworzeniem niezależnej organizacji, aby rzekomo nie powtórzyć błędów Ligi Narodów, która ustanawiając specjalnego Wysokiego Komisarza do tych spraw nadała zagadnieniu uchodźców charakter stały.

Zdaniem p. Szturma de Sztrema cały problem uchodźczy należy zlikwidować jak najszybciej. Kto chce wracać do kraju niech wraca, pozostających zaś, należy "gdzies" osiedlić, możliwie najdalej od kraju ich pochodzenia, jak sobie tego życzył delegat sowiecki, możliwie na "południowej polkuli."

Przedstawiciel rządu warszawskiego oświadczył również, że wprawdzie Zjednoczone Narody mogłyby ze swego personelu oddać najlepszych specjalistów do zajmowania się sprawami uchodźców ale sa to urzędnicy stali, których poprostu "szkoda" dla organizacji, mającej wrotkę ulec likwidacji. Lepiej więc aby uchodźcami zajmowali się niefachowcy, którzy poprostu uczyliby się kosztem tysięcy nieszczęśliwych bezdomnych ofiar drugiej wojny światowej.

Jakiegokolwiek będa osiągnięcia konferencji londyńskiej w sprawie uchodźców sprawa ta wymaga szybkiego rozwiązania. Szereg państw, jak Brazylia i republika Dominikańska wyraziły gotowość przyjęcia większych ilości imigrantów. Pierwszeństwo rzecz jasna mają rolnicy i wykwalifikowani robotnicy, oraz technicy. Zadaniem nowej organizacji byłoby przeszkolenie uchodźców, którzy w ten sposób staliby się pożytecznymi obywatelami swjej nowej ojczyzny. Jednakże, jedna z przeszkód w rozwiązaniu problemu uchodźczego jest brak środków transportowych. Według wszelkiego wiec prawdopodobieństwa minie jeszcze wiele miesięcy zanim szerokie rzesze wygnanców będa mogły rozpocząć nowe życie.

Jedno jest dziś pewne, że wszyscy, którzy na skutek wojny i tak tragicznego w następstwach pokonaniu zostali pozbawieni swjej Ojczyzny, dachu nad głową i możności zarobkowania, nie zostaną porzućeni na pastwę losu. Jeśli zaś chodzi o uchodźstwo polskie, stanowiące najliczniejszą i najbardziej zwartą grupę narodowościową, to prawowity, legalny Rząd Polski w Londynie i czynniki miarodajne dokładają wszelkich możliwych wysiłków by zapewnić lepsze jutro tym którzy stojąc wiernie u boku prawowitych władz, prowadzą nadal walkę o Wolną i Demokratyczną Polskę.

Testament poległych towarzyszy broni . . .

z uroczystości poświęcenia cmentarza w Loreto.

Miasteczko Loreto we Włoszech w prowincji Ancona, słynne miejsce pielgrzymek do cudownej Matki Boskiej Lore-

tanskiej; udzieliło ostatniej gościny tysiącowi stu żołnierzy polskich 2-go Korpusu W. P., którzy oddali swe życie w

kampanii adriatyckiej, walcząc o oswobodzenie swjej Ojczyzny na ziemi włoskiej.

Uroczystości poświęcenia cmen-

tarza żołnierzy polskich odbyły się w dniu 6 maja b. r. Do miasteczka Loreto przybyli gen. Morgan, dowódca wojsk sprzymierzonych w rejonie sroziemnomorskim, oraz gen. amerykański Hamblen, zastępca naczelnego dowódcy wojsk amerykańskich we Włoszech generała Lee. Armie włoska reprezentowali wyżsi oficerowie z dowódcami okręgu Bolonia i Mediolan generalami Cerrica i Marras na czele. Armie francuska reprezentowała delegacja z majorem Thonny na czele. Przybyła również brytyjska misja łącznikowa oraz liczni przedstawiciele społeczeństwa włoskiego z prefektem prowincji Ankona, oraz tłumy publiczności.

Rząd R. P. reprezentował ambasador R. P. przy Watykanie dr. Kazimierz Papee, oraz delegacje. Dowódca Korpusu gen. Wl. Anders odebrał raport od dowódcy całosci płk. Strzeleckiego, a następnie oczekiwał na przybycie gen. Morgana i gości.

Po przybyciu gości, biskup połowy W. P. ks. J. Gawlina odprawił Msze Sw. w asyście duchowieństwa włoskiego, arcybiskupa Loreto i Bolonii, oraz biskupa połowego wojsk włoskich.

Po Mszy Sw. wmurowano akt erekcyjny, na którym złożyli podpisy generalowie: Anders, Morgan i wszyscy obecni oficjalni przedstawiciele.

Następnie w obecności gen. Wl. Andersa i wyższych ofice-

row odbyły się modły żałobne nad grobami poległych żołnierzy wyznania protestanckiego, mojżeszowego, prawosławnego i mahometanskiego.

Po wciągnięciu na maszt sztabu polskiego wygłosił następujące przemówienie gen. Wl. Anders:

"Słynne i znane było wszystkim Loreto. Nie przypuszczaliśmy jednak nigdy, że los zdarzy, iż tu, na tej świętej ziemi, pochowani zostaną żołnierze polscy, którzy maszerowali do Polski. Dzisiaj oddajemy im tutaj ostatni hold. Zdaje sobie sprawę, że zegnam ich tutaj w imieniu Majestatu Rzeczypospolitej Polskiej, całego Narodu Polskiego. Zegnam ich przede wszystkim w imieniu żołnierzy 2-go Korpusu W. P. Złożyliśmy na wieczny spoczynek na ziemi włoskiej kolegów naszych na Monte Casino. Tu leżą nasi bohaterowie bitew nad Adriatykiem, polegli nad rzeką Chienti, pod Loreto, Castel Fido, Ossimo, Ankona, Cesena, Metauro, na linii Gotow i w Apeninach.

Jeszcze 1. 100 wiernych synów polskich oddało tej świętej ziemi swe ciała, dusze - Bogu i serca - Polsce. Łączy się z tymi, których pochowaliśmy pod klasztorem znanym na całym świecie pod nazwą Monte Cassino. Łączy się z tymi, którzy spoczywają w cmentarzu pod Bolonia. Łączy się z bohaterami obrońcami Warszawy, z milionami obywateli polskich którzy umierali walczyć na lądzie, morzu i w powietrzu,

umierali walczyć na swojej i obcej ziemi, umierali na torturach, w więzieniach i w obozach koncentracyjnych, umierali z głodu i nędzy, umierali za Polskę."

"Kiedys, pieć lat temu, powiedziałem Wam, że mam głęboką wiarę, że do Polski dojdziemy. Dojdziemy - ale nie wszyscy. Tu zostaje część Kolegów, która nie doszła. Byli to prawi obywatele Rzeczypospolitej wszystkich wyznania, ale z jedną wiarą w Boga w uczciwość i sprawiedliwość."

"Obecni są tu najwyżsi dostojnicy alianccy, przedstawiciele tych żołnierzy, którzy walczyli, umierali i zwyciężali razem z nami. Leczą Polska jeszcze wolna nie jest. Nie uważamy naszego marszu żołnierskiego za skończony. Nastąpi to wtedy, kiedy naród polski będzie tak wolny jak jest wolny naród amerykański i naród brytyjski."

"Nasi polegli, a także drodzy nam towarzysze broni, pozostawili nam testament, który musimy za nich wypełnić, a który zawarty jest w pieśni Legionów Henryka Dąbrowskiego: "Jeszcze Polska nie zginęła póki my żyjemy."

"I dlatego dzisiaj nad świętymi mogiłami Bohaterów wznosimy okrzyk: "Wolna i Niepodległa Polska - niech żyje!"

Po przemówieniu gen. Andersa orkiestra odegrała hymny: polski, brytyjski, amerykański, włoski i francuski.

Uroczystość zakończyła się złożeniem wieniec na grobach poległych."

Do czego zmierzają komunisty w Polsce.

Opinia publiczna Wielkiej Brytanii z coraz większym zainteresowaniem śledzi przebieg wypadków w obecnej Polsce. Z szeregu wypowiedzi wybitnych osobistości londyńskiego świata politycznego wynika, że należy liczyć się z możliwością cofnięcia uznania t. zw. tymczasowemu rządowi jedności narodowej przez Wielką Brytanię. Prasa brytyjska zwraca uwagę na takt stałego niedotrzymywania zobowiązań jaltanskich i poczdamskich, tak w sprawie rozwiązywania problemu wysiedlenia ludności niemieckiej z terenów przyłączonych do Polski, jak również w sprawie zobowiązania przeprowadzenia wolnych wyborów w Polsce. Rząd warszawski

nie odpowiedział dotychczas na notę ambasadora Wielkiej Brytanii w Warszawie w sprawie podania terminu wolnych wyborów. Szeroko jest komentowany fakt cofnięcia przez rząd Stanów Zjednoczonych pożyczki udzielonej już przez waszyngtonski Import - Export Bank w wysokości 40 milionów dolarów w towarach, a głównie w taborze kolejowym. Rząd Stanów Zjednoczonych podał oficjalnie, iż cofnięcie pożyczki jest następstwem niewypelnienia zobowiązań przez rząd warszawski wynikających z postanowień konferencji poczdamskiej oraz, że oficjalna prasa warszawska informując społeczeństwo polskie o udzieleniu pożyczki

przez Stany Zjednoczone nie podała warunków, na jakich pożyczka ta została przyznana. Przy omawianiu kredytów dla Polski, ambasador rządu warszawskiego w Waszyngtonie p. Lange zobowiązał się solennie imieniem swego rządu do przeprowadzenia wyborów w najszybszym terminie. Ponadto komunikat stwierdza, że pomimo zapewnienia rządu warszawskiego korespondencje dziennikarzy zagranicznych wysyłane z Warszawy podlegają nadal bardzo ostrej cenzurze.

Fakt udzielenia pożyczki przez Stany Zjednoczone, komunistyczna propaganda warszawska starała się wykorzystać dla agitacji przedwyborczej, sugerując spo-

leczeństwu polskiemu, iż rząd pana Osobki cieszy się zaufaniem i poparciem zagranicy. Oczywiście, że pominięto starannie warunki postawiony przez rząd Stanów Zjednoczonych co do przyznania kredytów. Cofnięcie pożyczki przez Stany Zjednoczone jest dotkliwym ciosem dla propagandy warszawskiej i do reszty dyskredytuje znienawidzone rządy agentów komunistycznych w Polsce.

Wzrastająca z każdym dniem opozycja skupiająca się wokół polskiego Stronnictwa Ludowego Mikołajczyka, skłoniła czerwonych katów do zaostrzenia kursu i tak już ostrej polityki wewnętrznej kraju. Znamienna jest depesza Reutera z Warszawy o nowej fali aresztowań i przesładowan dokonywanych przez władze bezpieczeństwa na terenie całej Polski. Reuter stwierdza, że aresztowania te mają charakter wyłącznie polityczny i represyjny. Komunistyczny rząd warszawski pod naciskiem Mocarstw Zachodnich będzie musiał przeprowadzić wybory w Polsce, ale przy pomocy terroru i zbrodni politycznych stara się złamać i zastraszyć opozycję wewnątrz kraju.

Reuter donosi o przeprowadzeniu przez władze bezpieczeństwa rewizji w prowincjonalnych oddziałach Polskiego Stronnictwa Ludowego. Dokonano szeregu aresztowań, dwa oddziały prowincjonalne zostały zamknięte, a oficjalny komunikat ministerstwa Bezpieczeństwa p. Radkiewicza stwierdza, że zarządzenie to zostało podyktowane faktem rzekomego ujawnienia kontaktu ludowców z bandami dywersantów i tak zwanych "faszystów." We wtorkowym komunikacie B. B. C. podając tą wiadomość zaopatrzyło ją komentarzem następującej treści: "Polskie Stronnictwo Ludowe, najsilniejsze stronnictwo polityczne w obecnej Polsce, jest przedmiotem ataków ze strony pozostałych komunistycznych stronnictw od czasu gdy Mikołajczyk, prezes tego stronnictwa, odmówił przystąpienia do wspólnego bloku wyborczego"....

Prasa anglosaska zwraca ponadto uwagę na zaostrzenie się kursu polityki zagranicznej tymczasowego rządu warszawskiego, którego noty do Wielkiej Brytanii i innych mocarstw, czy wysuwane postulaty są utrzymywane stale w formie prowokacyjnej i wyzywającej.

Propaganda warszawska atakuje ponadto w niesłychanie brutalny sposób rząd Wielkiej Brytanii, pomawiając szeregi "wybitnych meżów stanu o "faszyzm" i dążenie do nowej wojny. Jasnym jest, że propaganda warszawska działa ściśle według dyrektyw pochodzących z Moskwy, jednak warszawscy wykonawcy poleceń w swej nadmiernej gorliwości przekraczają granice przyzwoitości. Jest możliwym, że rząd warszawski ratując się przed wyborami, które mogą mu przynieść jedynie klęskę, przez stale zaoznianie stosunków z Mocarstwami Zachodnimi, dąży świadomie do spowodowania cofnięcia mu uznania przez te mocarstwa. Mając zapewnioną pomoc i opiekę Rosji Sowieckiej chce w ten sposób grać na zwłokę, która by pozwoliła zmusić terrorem naród polski do uległości.

Przytoczymy tu ciekawy artykuł jaki ukazał się w dniu 3-go maja w prawniczym tygodniku londyńskim "Truth" na temat przyszłości politycznej Polski:

"Trudno jest zrozumieć pisać "Truth" - dlaczego Anglo-sasi wywierają nacisk na Polskę, celem przyspieszenia wolnych wyborów. Meżowie stanu na Zachodzie, powinni wiedzieć, że Rosja nie ma zamiaru rozluźnić uscisłu, w którym znajduje się ten nieszczęśliwy kraj. Nawet, gdyby wybory przyniosły drugocicę zwycięstwo PSL, to zupełnie nic się nie zmieni. Rosja, działając za pomocą tajnej policji nadal pozostanie czynnikiem decydującym. To co się stało na Węgrzech może powtórzyć się i w Polsce. Marionetki sowieckie będą na kluczowych stanowiskach i stosując terror będą nadal nadzorować stronnictwa wiek-szosci.

Takie wyrażenia jak "wolne wybory" lub "demokracja" nie mają żadnego znaczenia w krajach opanowanych przez Sowiety. Dzięki wpływom państw zachodnich zdołano uzyskać tylko jedno a mianowicie, że niektórzy dorowrowani przez policję działacze opozycji żyją i zajmują nominalne stanowiska zamiast być zlikwidowani doraźnie."

Jak wynika zatem z głosów prasy brytyjskiej, opinia publiczna jak i sfery rządowe Wielkiej Brytanii nie mają wielkich złudzeń co do ewentualnych

wyborów w Polsce.

Podobnie jak na Węgrzech komunisti poniosłszy porażkę wyborczą w Polsce przy pomocy 200.000 - czonej okupacyjnej armii czerowonej i kadr agentów NKWD będą się starali nadal utrzymać rządy w swych rekach.

Ten stan rzeczy w Europie Środkowej i Wschodniej będzie trwał jedynie tak długo, dopóki Mocarstwa Zachodnie nie położą tamy agresji sowieckiej. Wszystko wskazuje na to, iż moment ten jest bliski. Od dalszego rozwoju wydarzeń na arenie politycznej zawisły w tej chwili losy nie tylko niepodległości wielu państw, ale i pokoju świata.

Sprawa cenzury prasowej

Korespondent "Manchester Guardian" donosi z Warszawy, że jak mu oświadczył szef wydziału prasowego warszawskiego MSZ, depesze korespondentów zagranicznych nie podlegają cenzurze. W rzeczywistości, pisze dziennikarz brytyjski nie podlegają one cenzurze cywilnej, lecz są bardzo ściśle cenzurowane przez cenzurę wojskową. Następnie korespondent odbył rozmowę z głównym cenzorem cywilnym Tadeuszem Zabłudowskim, który powiedział, że w Polsce jest "wolność prasy", ale nie wolność działania dla wrogów demokracji. Cenzura jest prewencyjna. Polega nie na arbitralnej decyzji, a raczej na dyskusji między cenzorem a redaktorem, który zwykle podporządkowuje się poglądom władz. Istnieją trzy wydziały cenzury: prasy, książek, teatrów i kin. Zasadniczo ulegają konfiskacie wszystkie artykuły, względnie ustępy nieprzyjazne w stosunku do ZSSR w praktyce konfiskuje się wszystko co zawiera chociaż cieni krytyki obecnego reżimu. Jeżeli chodzi o książki to cenzura zapobiega ogłaszaniu dzieł pisarzy, którzy współpracowali z Niemcami jak n. p. Goetel. Korespondentowi pokazano listę 73 autorów polskich i zagranicznych, których książki są zakazane.

Dziennikarz brytyjski o stosunkach w Polsce

W londyńskim dzienniku "Times", naczelnym organie brytyjskiej partii konserwatywnej ukazał się cykl reportaży z Polski, zatytułowany "Chłop i karabin maszynowy" ("The peasant and the Tommy gun")

Milicjantka Stenia

Korespondent "Times'a" John Scott, bawiąc w Warszawie, poznał młodą 23-letnią milicjantkę Stenię. Stenia jest komunistką. Walczyła z Niemcami przez cały czas okupacji, była aresztowana przez Gestapo i podczas śledztwa wybito jej kilka zębów, które obecnie zastąpiła nowymi, stalowymi, i jest z nich bardzo dumna.

Stenia kieruje ruchem na drewnianym moście łączącym Warszawę z Pragą. Na ramieniu, nosi przewieszony na modłę sowiecka ręczny karabin maszynowy. Ruch na moście jest duży. Przejeżdżają samochody UNRRA, pojazdy mechaniczne należące do armii czerwonej, wozy ręczne i konne, rowerzyści, sznury przechodniów pieszych....

P. Scott spytał Stenię co myśli o kierowanym przez komunistów tymczasowym rządzie. "Mamy doskonałych przewodców, stwierdziła Stenia, prawdziwych i szczerych demokratów, którzy walczą z faszystami".

—Czy wszyscy Polacy podzielają jej zdanie? Stenia wzruszyła ramionami. "Większość Polaków to chłopci, zobaczymy jak się spiszą podczas wyborów. Niech tylko spróbują wybrać jakichś tam faszystów czy reakcjonistów, dodała spoglądając groźnie".

Dziennikarz zwrócił uwagę że w państwie demokratycznym uznaje się wolę ludu, Stenia spojrziała zdziwiona.

"Słyszalam, że istnieją gdzieś ludzie, którzy głoszą takie zasady, ale nigdy nikogo takiego nie spotkałam. Nie uważam za wskazane danie faszystom możliwości korzystania z pokrzywej demokracji. Widzieliśmy do czego to prowadzi. Chcemy demokracji, ale jeśli jakiś faszysta zostanie wybrany podczas wyborów, zastrzelimy go jak psa." Tu Stenia groźnie porwała swój karabin mierząc do przechodniów...

W blisko półtora roku po wypędzeniu Niemców w Polsce w dalszym ciągu toczy się walka o ustalenie i utrwalenie wolności. W teorii powinno to nastąpić przez przeprowadzenie powszechnych wyborów.

W myśl przyrzeczeń "Wielkiej Trojki" danych jeszcze w Jalcie, wybory mają być wolne i nieprzymuszone. Ale trudno jest teorie zastosować w obecnej Polsce - praktykę zaś określił wymowny ruch milicjantki Steni.

"Podczas gdy stałem na moście i rozmawiałem z młodą milicjantką, pisze dziennikarz, od czasu do czasu dochodziły mnie odgłosy strzałów padających gdzieś w pobliżu.

Nikt jednak na to nie zwracał uwagi. Mordy polityczne stały się w całym kraju zjawiskiem zupełnie normalnym i codziennym. W cieniu okupacyjnej armii czerwonej toczy się w Polsce potajemna, ideologiczna, walka podziemna. Mimo, że 7 milionów obywateli polskich zginęło podczas drugiej Wojny Światowej, życie ludzkie stało się czemś bardzo tanim w dzisiejszej Polsce, nic więc dziwnego że walka o Polskę nie może ograniczyć się jedynie do urny wyborczej.

Roła Mikołajczyka

W swoim czasie brytyjski minister spraw zagranicznych Ernest Bevin otwarcie oskarżył bedacą na usługach rządu polskiego policję polityczną, że za pomocą zaboistów stara się oniesmielić polskich wyborców. Oskarzenie to poparł minister Byrnes. Obaj meżowie podkreślili że ofiarami zbrodni padają zwolennicy Mikołajczyka, członkowie PSL".

P. Scott podaje szczegółową charakterystykę Mikołajczyka, który jak twierdzi uważany jest zarówno przez Londyn jak Waszyngton za symbol nowej

Polski. Mikołajczyk jest wrogiem faszyzmu, jak twierdzi Scott, ale przy tym jest demokratą. Pragnie być przyjacielem Rosji, lecz nie jej wasalem. Dziennikarz brytyjski twierdzi, że Mikołajczyk jest bezwzględnie najpopularniejszym meżem stanu w Polsce, i o ile wyniki wyborów nie zostaną sfalszowane, lub Mikołajczyk nie zginie nagłą śmiercią, PSL stanie się najsil-

niejszym stronnictwem politycznym w Polsce.

Mikołajczyk jest typowym polskim chłopem. Powolny w mowie i w czynie ale bardzo uparty.

Największą jego wadą jako wodza, jest ostrość połączona z chytrnością, co powoduje, że w chwilach decydujących waha się i nie potrafi zając zdecydowanego stanowiska. Korespondent podaje następnie krótki opis kariery politycznej Mikołajczyka od chwili gdy wybrany został prezesem Związku Rolników w Poznaniu, aż do objęcia stanowiska wicepremiera w rządzie polskim we Francji. Dziennikarz brytyjski stwierdza, że lata na emigracji odbiły się dodatnio na charakterze Mikołajczyka.

Po przystąpieniu do rządu jednoci narodowej Mikołajczyk usiłuje wzmocnić pozycję polityczną swojego stronnictwa, zaniebując poniekąd obowiązki ministra rolnictwa.

Walka nie ustala

Najlepszym dowodem żywotności narodu polskiego jest fakt, że mimo wojny i przewrotu jaki przeżywa kraj, ideały wolności w pojęciu zachodniej demokracji mają w Polsce wielu zwolenników.

Przed wiekami Polska była najpotężniejszym mocarstwem w Europie Wschodniej. Sława jej sił zbrojnych sięga wieku 17-ego kiedy to husaria polska Chodkiewicza rozbiła Turków w bitwie pod Chocimem w roku 1621 a w 62 - lata później Sobieski rozgromił ich pod Wiedniem. Ostatnia wojna pokazała, że tradycja bojowa Polski przetrwała wieki. Warszawa i Monte Cassino nie pojdą w niepamięć. Niewola i kleski spadające na kraj jedne po drugich, zmusiły naród polski do walki nie tylko na polu bitwy. Cierpliwie musieli prowadzić walkę ukrytą, podziemną. Polacy stali się w tej walce prawdziwymi mistrzami.

Najcieżej ze wszystkich wojen zniszczyła Polskę druga wojna światowa. —Miasta i wsie zostały spalane i obrabowane. Cały kraj zorany przez maszerujące na zachód zwycięskie oddziały sowieckie. Obecnie na skutek faktu, że armia czerwona okupuje Niemcy w każdym większym mieście polskim znajduje się

garnizon rosyjski, który trzeba wykarmić. A jednak życie powoli się odradza.

W 90 procentach zniszczona i wyludniona Warszawa stała się rychliwym miastem ruin, liczącym pół miliona mieszkańców. Stolica odbudowuje się powoli. Odbudowuje się domy i mosty. W naprzecde skleconych budach można nabyć radio-odbiorniki i zabawki, masło, ser szwajcarski i aparaty fotograficzne, meble, wedliny, papierosy i wino. Uliczni sprzedawcy proponują chleb, biżuterię, urządzenia sanitarne i wszelkiego rodzaju galanterie.

Po wsiach, gdzie mieszkają dwie trzecie mieszkańców Polski, panuje bieda nie do opisania. Ludzie krytykują reformę rolną, dzieki której jak twierdzą otrzymali "za dużo aby umrzec, za mało by żyć."

Następnie korespondent Times'a opisuje swoją wizytę we wsi Dobrzańce, w woj. warszawskim.

"Szkoła mieści się w dużym jasnym budynku. W jednej klasie jest 40 uczniów. Dzieci są blade z niedożywienia i niedziennie ubrane. Śmiało odpowiadają na pytania. Dowiaduje się że zaledwie 3 jądło mięso w ciągu ubiegłych trzech dni, czworo dostaje co rano mleko, a 25 zamiast chleba je kaszę.

Rozmawiałem także z mieszkańcami tej wsi. Najbogatszy ma 22 akry ziem, najbiedniejszy nie wiele ponad jeden akr. W całej wsi są aż trzy radio-odbiorniki. Około 6 gospodarzy czytuje codziennie gazetę. Wszyscy żywo interesują się polityką. Za wyjątkiem jednego komunisty i jednego socjalisty wszyscy mieszkańcy wsi są członkami lub sympatykami Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Nie spotkałem jednego gospodarza, który by był zwolennikiem kolektywizacji "à la russe"; prowadzona przez komunistów polityka faworyzowania ludności robotniczej powoduje niezadowolenie wsi. Chłop polski wdzięczny jest armii czerwonej za to, że wypędziła Niemców z Polski, ale z utęsknieniem oczekuje chwili kiedy ostatni żołnierz rosyjski opuści granice kraju. Nastroje chłop polski doskonale charakteryzuje następujące powiedzenie:

"Niemcy zadali 480 litrów mleka rocznie łódzkiej krowy, Rosjanin chce tylko 160. Zboża

też bierze mniej. Obecnie jest może trochę lepiej jak za Niemca, ale dobrze, to nie jest."

W Polsce panuje trudny do opisanego chaos gospodarczy. Rząd nie zdolał zapobiec inflacji-pieniądz traci wartość z dnia na dzień. Ruiny gospodarcze najlepiej zilustruje fakt, że z 10 milionów sztuk bydła, jakie Polska miała przed wojną, pozostało niecałe trzy miliony. Brak środków lokomocji komplikuje jeszcze sytuację. Poza to około 1/4 mieszkańców Polski powojennej t.j. około 5 milionów ludzi wędruje z miejsca na miejsce, szukając osiedlenia. Ci którzy z ziem zagarniętych przez Sowiety (Soviet-seized lands) zostali przeniesieni na dawne tereny niemieckie są niespokojni i mówią: "czy te nowe granice pozostaną na zawsze? Jeżeli Niemiec wróci i wyrzuci nas, co się z nami stanie?"

Chaos gospodarczy i wędrowki spowodowały z konieczności znaczny wzrost przestępczości. W lutym popełniono 10 tysięcy zbrodni o podłożu politycznym. Minister Bezpieczeństwa Stanisław Radkiewicz kategorięcznie temu zaprzecza przyznając jednak, że milicja przeprowadziła ostatnio przeszło 150 obław miesięcznie i aresztowano co najmniej 10 tysięcy "wrogów ludu" tym bowiem mianem komunisty określają wszystkich swych przeciwników. Zdaniem Radkiewicza cała winę za wzrost przestępczości w Polsce ponosi generał Anders, który rzekomo kieruje ruchem reakcyjnym.

Zycie polityczne w Polsce

W Polsce toczy się walka o władzę. Narazie władzę tę zdołała zawładnąć komunistyczna Polska Partia Robotnicza, licząca nie więcej jak ćwierć miliona członków.

Do niedawna przewodcą jej był prezydent Bolesław Bierut, stary działacz komunistyczny, który ze względu na swój wysoki urząd zrezygnował z tego stanowiska. Niewatpliwie zwolennikiem najbardziej niebezpiecznych metod jest minister handlu i przemysłu 41-letni Hilary Minc. Postanowił on "zlikwidować w Polsce feudalizm i kapitalizm". Pochodzi on z zamoznej warszawskiej rodziny i jak twierdzi jego matka, od wczesnej młodości zdradzał sympatie pro-komunistyczne.

Filarem PPR jest prezes tego

stronnictwa i wice-premier w rządzie tymczasowym Władysław Gomułka. (partyjny pseudonim Wiesław). Jego program polityczny ilustruje następująca wypowiedź: "Przeprowadzamy rewolucję i aby ją przeprowadzić szybko i skutecznie w imię demokracji, musimy podporządkować sobie wszelką opozycję. Zupelne zniszczenie tej opozycji byłoby niebezpieczne"....

Tak więc aby pozyskać sobie przeciwników, p. Gomułka i spółka ustanowili nadzwyczajne sądy (oskarżony nie ma prawa odwoływać się od wyroku, wyrok uprawomocniony jest w ciągu 24 godzin, kara od roku więzienia do kary śmierci) przed którymi sądami odpowiadają winni zbrodni stanu, wrogowie ludu i przeciwnicy PPR.

Polska Partia Socjalistyczna podporządkowała się całkowicie PPR. Jej przewodcą, 37-letni Edward Osóbka Morawski, uważany jest powszechnie za człowieka uczciwego ale słabego.

Polska Partia Ludowa ma niewatpliwie najwięcej sympatyków. Jej prezes Mikołajczyk pragnie przeprowadzić racjonalną reformę rolną, jest wrogiem radykalnej nacjonalizacji, pragnie, dobrych stosunków z Rosją i przyjaźni z Zachodem. A jednak Mikołajczyk nie odważyłby się na otwartą walkę z lewicą, dopóki w Polsce przebywa 200 tysięcy żołnierzy generała Rokossowskiego.....

Gdyby Mikołajczyk zgodził się na wspólny blok, wybory w Polsce niewatpliwie odbyłyby się jeszcze w ciągu nadchodzącego lata, w przeciwnym wypadku stronnictwa lewicowe będą grać na zwłokę i przekładac termin."

Na zakończenie "Times" cytuję wiekopomne powiedzenie Tadeusza Kościuszki:

"Wszystko co w ciągu długich lat Polacy zrobili i to co zrobili jeszcze aby ojczyzna ich odzyskała swą niepodległość świadczy niezbicie, że aczkolwiek my, jej wierni żołnierze, śmiertelni jesteśmy - Polska jest Niesmiertelna."

Kronika tygodniowa

Tydzien ubiegly przyniosl nowe powazne powiklania w ogolnej, coraz trudniejszej sytuacji swiata, a to w zwiazku z ostatnimi wydarzeniami w Persji.

Sprawa wewnetrznego zatargu persko-aserbejdzanskiego wysunela sie na pierwszy plan zagadnien, stajac sie ponownie groznym dla pokoju swiata zarzewiem wojny. O ile juz dzis nie ulega najmniejszej watpliwosci, ze Persja znalazla sie w przededniu wojny domowej, o tyle istnieja powazne obawy, ze wewnetrzne zamieszki w Iranie moga szybko doprowadzic do konfliktu pomiedzy zainteresowanymi perska nafta mocarstwami.

Apetyty Rosji Sowieckiej na eksploatacje perskich szybow naftowych stanely w kolizji z interesami Wielkiej Brytanii i Stanow Zjednoczonych. Stanowisko mocarstw anglo-saskich zostalo jasno okreslone i nie ulega watpliwosci, ze ani Wielka Brytania ani Stany Zjednoczone nie pojda na zadne ustępstwa w stosunku do imperializmu Związku Sowieckiego.

W kolach politycznych Waszyngtonu i Londynu istnieje przekonanie, ze sprawa perska ponownie znajdzie sie na Radzie Bezpieczenstwa. Tym razem jednak Rosja bylaby oskarzona o ingerowanie w sprawy wewnetrzne Iranu. Fakt, ze delegat Rosji Sowieckiej pan Gromyko nie zjawi sie na obradach, nie wplynie jak ogolnie przypuszcza sie na rozpatrzenie sprawy perskiej.

Tymczasem z Teheranu nadchodzi coraz bardziej alarmujace wiadomosci. W ub. wtorek rzad teheranski oglosil oficjalny komunikat o zerwaniu rokowan z delegatami aserbejdzanskimi. Korespondent Reutersa z Teheranu donosi w zwiazku z tym, ze w dobre poinformowanych kolach panuje przekonanie, ze rzad perski uzyje sily aby przywrocic porzadek w kraju. Tego rodzaju posuniecie zdaniem korespondenta przyspieszy wybuch wojny domowej. Zostalo stwierdzone,

ze oddzialy t. zw. patriotow aserbejdzanskich sa doskonale uzbrojone i wyposazone w najbardziej nowoczesna bron, pozostawiona przez wycofujaca sie Armie Czerwona. Zostaly potwierdzone pogloski, ze Rosjanie przekazali "patriotom" caly sprzet wojskowy skonfiskowany na poczatku wojny armii perskiej, po wkroczeniu Rosjan do Iranu. Patrioci aserbejdzanski rozporzadzaja dzis nowoczesnym uzbrojeniem otrzymanym od Rosji, ktora z kolei na podstawie umowy "Lend and Lease" otrzymala go od Stanow Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii. W szeregach aserbejdzanskich znajduja sie nie tylko przebrani oficerowie sowieccy, ale szeregi ich zostaly zasilone przez bojowki komunistyczne uformowane na terenie sowieckiego Aserbejdzanu.... Wywiad wojskowy perski ustalil, ze oddzialy aserbejdzanskie rozporzadzaja amerykanskimi czolgami, artyleria, popularnymi "laznikami", polowymi radiostacjami i taborem sanitarnym.

Po zerwaniu rokowan pomiedzy rzadem perskim a rebeliantami aserbejdzanskimi rozeszly sie pogloski w Teheranie, ze ambasada sowiecka wyrazila gotowosc posredniczenia pomiedzy przedstawicielami rzadu perskiego a patriotami. Pogloski te zostaly skwapliwie zdementowane przez ambasadora sowieckiego w Teheranie, Iwana Sadczikowa.

Duze wrazenie wywolala wiadomosc o zamknieciu granicy aserbejdzansko-perskiej i o znacznej koncentracji oddzialow t. zw. "patriotow". Wiadomosc o zamknieciu granicy zostala oficjalnie potwierdzona przez ministra wojny samozwanczego rzadu aserbejdzanskiego.

Resztki sludzen co do pokojowego zalatwienia konfliktu persko aserbejdzanskiego rozwialo przemowienie premiera rzadu aserbejdzanskiego Pishavi, ktory po powrocie z Teheranu do Tabrizu wyglosil przez radio przemowienie w którym stwierdza, ze nie pragnie odlaczyc sie od Persji

a zada jedynie wolnosci dla swego kraju. "W i e m y - powiedzial Pishavi, ze na granicy Aserbejdzanu stoja liczne oddzialy wojska i policji perskiej. Nie zamierzamy ich atakowac, lecz o ile oni beda usilowali siegnac po nasza wolnosć potrafimy temu zbrojnie zapobiec."

W kolach wojskowych Teheranu panuje przekonanie, ze w wypadku nieuniknionej zreszta wojny domowej, wojska rzadowe znajda sie w nieslychanie ciezkiej sytuacji, walczac z oddzialami swietnie uzbrojonych patriotow, majacych niewyczerpane zapasy uzbrojenia i zolnierza, ktore beda mogly czerpac z Rosji Sowieckiej.

W zakonczeniu musimy poruszyc sprawe Bliskiego Wschodu.

W zwiazku z apelem Ligii arabskiej, ktora odwolala sie do Stalina z prosba o pomoc i interwencje w sprawie decyzji komisji mieszananej brytyjsko-amerykanskiej co do Palestyny, z Kairu donosza, ze ambasador sowiecki zawiadomil oficjalnie Lige arabska, ze Moskwa poprze jej zadania, o ile Liga arabska przedlozy skarge Radzie Bezpieczenstwa.

Wiadomosc ta wywolala oburzenie wsrod spoleczenstwa zydowskiego w Palestynie.

Wielu sympatykow Rosji Sowieckiej w Palestynie nie spodziewalo sie, ze Stalin zajmie stanowisko pro-arabskie, krzywdzace wyraznie interesy Zydow.

Stanowisko swiata arabskiego budzi nadal powazne obawy z uwagi na nieustepliwosc Ligii arabskiej. Duzo uwagi poswieca sie majacej odbyc sie konferencji zwolanej przez krola Egiptu Faruka, ktory zaprosil krolow i prezidentow panstw arabskich celem przedyskutowania decyzji komisji anglo-amerykanskiej w sprawie Palestyny. Co do faktu odwolania sie Ligii arabskiej o interwencje Rosji Sowieckiej sa podzielone zdania. W kolach politycznych anglo-saskich jest domniemanie, ze prosba o interwencje Stalina byla spowodowana checia zasachowania Wielkiej Brytanii i Stanow Zjednoczonych.

Świat arabski trudno podejrzewać o sympatie komunistyczne tak krancowo niedostępne w pojęciu człowieka Wschodu. Liga arabska angażując się jednak nie zdaje sobie sprawy z niebezpieczeństwa

jej groźącego i mimo woli idzie po linii polityki Rosji Sowieckiej w kierunku zdobycia wpływow i opanowania Bliskiego Wschodu. Dla wzmocnienia swej pozycji w Egipcie Rosja Sowiecka stara się

szybko zrealizować projekt traktatu handlowego sowiecko-egipskiego. Prowadzone w tej sprawie w Kairze rozmowy są jakoby na ukończeniu (ski.)

Przyszłość Polskich Sił Zbrojnych

Dokładnie w szesc tygodni po opublikowaniu deklaracji ministra Bevina i odezwy rządu warszawskiego w sprawie powrotu żołnierzy polskich do Kraju, rząd warszawski przesłał ambasadorowi brytyjskiemu notę skierowaną do rządu J.K.M., domagającą się demobilizacji Polskich Sił Zbrojnych. Nota warszawska stwierdza, że oddziały te wystawione są na działanie propagandy, nakłaniającej je do niepowracania do Kraju. Rząd tymczasowy domaga się, by demobilizacja rozpoczęła się w najbliższym czasie i by zakończona została w ciągu trzech miesięcy.

Ponadto rząd warszawski chce zorganizować rozdawanie kwestionariuszy demobilizowanym już żołnierzom za pośrednictwem swoich zaufanych oficerów z armii Zymierskiego, prawdopodobnie specjalnie przysłanych z Polski. Oficerowie ci będą mieli za zadanie nadzór nad wypełnianiem kwestionariuszy i zbieranie ich. Wypełnienie i złożenie kwestionariusza w ciągu 7 dni uważane będzie za wyraz gotowości do powrotu.

Poza zadaniem pospiesznej demobilizacji, rząd warszawski domaga się pełnych odpraw dla powracających żołnierzy. Odprawy te dotychczas nie były wypłacane, gdyż rząd brytyjski wychodził z założenia, że ponieważ żołnierze powracający do Polski w większości wypadków nie są demobilizowani - powrót do kraju oznacza jedynie zmianę przydziału. Rząd warszawski, który ostatnio przestał "uznawać" Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie, twierdzi, że powracający żołnierze zwalniani są z armii brytyjskiej stąd też mają prawo do odprawy demobilizacyjnej.

Ponadto nota zawiera szereg zadań w sprawie broni i sprzętu

dla powracających, wynagrodzeń za rany i t.p.

Liczba tych, którzy zgłosili się na powrót wynosi poniżej 10% ogólnego Stanu Polskich Sił Zbrojnych. Z 2-go Korpusu APW we Włoszech, który składał się z 110 tysięcy żołnierzy, zgłosiło się na powrót 3600 osób. Z tego, tysiąc powróciło już, zaś pozostali odmówili wejścia na statek do chwili otrzymania odpraw, nowych mundurów i t.p.

Obecnie rząd brytyjski w porozumieniu z polskimi czynnikami wojskowymi opracowuje plan demobilizacji żołnierzy polskich służących pod dowództwem brytyjskim. Nie jest to bynajmniej następstwem interwencji warszawskiej. Żołnierze polscy są traktowani na równi z żołnierzami brytyjskimi, jednakże sprawa ich demobilizacji jest o wiele bardziej skomplikowana, ponieważ po zwolnieniu z oddziałów, polski żołnierz pozbawiony ojczyzny nie może być pozostawiony samemu sobie.

Istnieje projekt przewiezienia żołnierzy polskich z Włoch, Niemiec i Sr. Wschodu do Wielkiej Brytanii, gdzie chwilowo mieliby być przydzieleni do Szkockiego Dowództwa Polskiej Armii. Przy zorganizowaniu odpowiednich środków transportowych możnaby przewieźć około 15 do 20 tysięcy żołnierzy miesięcznie.

Następnie żołnierze byliby demobilizowani i rozlokowani w krajach, które wyraża zgodę na ich przyjęcie.

Jednakże termin rozpoczęcia realizacji tego planu zależy od otrzymania statków w pierwszych rzędzie, w drugim zaś od odpowiedzi krajów zainteresowanych imigracją.

Na konferencji dominialnej

w Londynie poruszana była kwestia ewentualnego osadnictwa żołnierzy polskich w krajach Imperium brytyjskiego. Ponadto w Londynie ogłoszono, że Paragwaj wyraził zgodę na przyjęcie 50 tysięcy żołnierzy polskich, zaś prowadzone są obecnie rozmowy z rządem argentyńskim w sprawie osiedlenia pewnej ilości żołnierzy polskich w Argentynie.

Opracowywany jest plan ewentualnego przeszkolenia, demobilizowanych żołnierzy, celem przygotowania ich do nowych warunków życia.

Rząd brytyjski zamierza udzielić każdemu zwolnionemu pomocy materialnej według stawek przewidzianych dla żołnierzy brytyjskich.

Rozwiązanie Polskich Sił Zbrojnych jest sprawą bardzo bolesną dla wszystkich Polaków. Żołnierz polski, który przez tyle lat walczył o wolność Polski, nie może wrócić do kraju, okupowanego przez armię czerwoną. Po ewentualnym powrocie, grozi mu nie tylko wcielenie do dowodzonej przez Rosjan rezerwowej armii, "polskiej" lecz w każdej chwili sad dorozny za to, że służył pod rozkazami generała Andersa, którego agenci Moskwy, uważają za wroga "nowej, demokratycznej" Polski, zbrodniarza wojennego, odpowiedzialnego za wszystko zło jakie się dzieje w nieszczęśliwym kraju. Żołnierz polski zdaje sobie sprawę z faktu, że zabezpieczenie mu bytu w najmniejszym stopniu nie wynagradza straty jaką poniosł - straty własnej Ojczyzny o którą walczył.

Ale żołnierz polski wie również dokładnie, że walka o Polskę nie jest jeszcze zakończona i wiernie czeka ROZKAZU.

PRZEGLĄD PRASY

Jak podaje londyński "Times" Molotow przemawiając na konferencji 4 ministrów w Paryżu w sprawie Triestu, przeprowadził analogie między Triestem a polskim Lwowem. "Molotow oświadczył, że" Włosi rzeczywiście stanowią większość w Triescie, ale nie mniej trudna była do rozwiązania sprawa Lwowa. Miasto to miało większość polskomówił Molotow, ale ponieważ otoczone było przez terytorium ukraińskie [?], zostało słusznie i w sposób nieunikniony włączone do Ukrainy Sowieckiej."

W związku z tym, znajdujemy bardzo ciekawy artykuł w londyńskim "Dzienniku Polskim" z dnia 6 maja b.r.

"Stanowisko mocarstw zachodnich w sprawie Triestu stanowi tak jaskrawy kontrast z ich stanowiskiem w sprawie ziem wschodnich Rzeczypospolitej, taka istnieje sprzeczność między tym co pp. Byrnes i Bevin głoszą dziś w Paryżu, a tym co Roosevelt i Churchill postanowili w Jaltce, że niepodobna przejść nad tym do porządku dziennego. Oświadczenia i propozycje paryskie to nowy akt oskarżenia w stosunku do kapitulacji krymskiej mocarstw zachodnich, to nowe potępienie zbrodni dokonanej na narodzie polskim.

Ostatecznie Włochy były państwem nieprzyjacielskim. Aczkolwiek uczyniły dużo by winy swoje odkupić, nikt chyba nie będzie twierdził, że zasługują na lepsze potraktowanie, aniżeli sojusznicy narodu polski, który tyle ofiar na rzecz wspólnej sprawy poniosł. A jednak faktem jest, że mocarstwa zachodnie bronią praw terytorialnych Włoch z bezporównania większą stanowczością aniżeli broniły i bronią do tej pory praw narodu polskiego.

Już w czasie konferencji londyńskiej we wrześniu ub. r. osiągnęły one przyjęcie w sprawie jugosłowiańsko-włoskiej zasady etnograficznej i stwierdzenie, że nowa granica winna być wytyczona w ten sposób, by pozostawić możliwie najmniejsze grupy mniejszościowe po drugiej stronie. Gdyby zasada londyńska została zastosowana odnośnie granicy polsko-sowieckiej, wykluczałaby ona możliwość uznania linii Curzona,

pozostawiającej 4 czy 5 milionów Polaków i miasta takie jakie Wilno i Lwów, po stronie sowieckiej.

Probowano wytyczyć granice jugosłowiańsko-włoską zgodnie z proklamowaną w Londynie zasadą. Przedstawiciele Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii

Francji zaproponowali linię graniczną odpowiadającą tym wymaganiom i w rezultacie pozostawiającą Triest jako miasto włoskie przy Włoszech. Rosja w tym wypadku, jak w każdym innym, stanęła na stanowisku, że piękne zasady nie są proklamowane po to aby je przestrzegać. To też wyraziwszy zgodę na zasadę linii etnograficznej - dla Jugosławii domaga się Triestu w oczywistej sprzeczności z tą zasadą.

Teraz dla uniknięcia całkowitego impasu p. Byrnes wystąpił z nową propozycją. Zaproponował by o losie Triestu i terytorium spornego zdecydował plebiscyt. A na poparcie tej tezy przytoczył... przyjęte przez wszystkie mocarstwa w Karcie Atlantycznej zobowiązanie niedokonywania żadnych zmian terytorialnych bez zgody zainteresowanych narodów.

Molotow nie odrzucił tej zasady. Zasadził on jedynie odbycia plebiscytu na terenie całego terytorium spornego, a więc również na rozległych terytoriach Wenecja Giulia, co do których istnieje jednogłośnie ze - ze względu na ich zdecydowanie jugosłowiański charakter - powinny być przyłączone do Jugosławii. Ponieważ w razie plebiscytu znaczna większość wypowiedziałaby się za Jugosławia, łatwiej byłoby wówczas Molotowi i Ticie domagać się przyznania Jugosławii całości bez względu na to, że Triest ma większość włoską.

W każdym razie warto zanotować, że w tym wypadku Molotow zgodził się na zasadę plebiscytu.

Ze swej strony p. Bevin przeciwny jest wprawdzie plebiscytowi, ale obstaje przy rozwiązaniu etnicznym, ponadto zaś w toku dyskusji odrzucając sugestie sowieckie co do możliwości ustępstw w innych sprawach włoskich wzamian za przyłączenie Triestu do Jugosławii, oświadczył,

ze "nie można handlować życiem,

Plebiscyt, swobodnie wyrażona wola ludności, rozwiązanie zgodne z rozgraniczeniem narodowościowym, odmowa handlowania narodami... dlaczego to wszystko ma obowiązywać w stosunku do Włoch i Jugosławii, w stosunku do Triestu i Wenecja Giulia, a ma być odrzucone jeśli chodzi o granice między Polską w Sowieciami, o Wilno i o Lwów? Gdzie tu logika nie mówiąc już o tym gdzie tu sprawiedliwość.

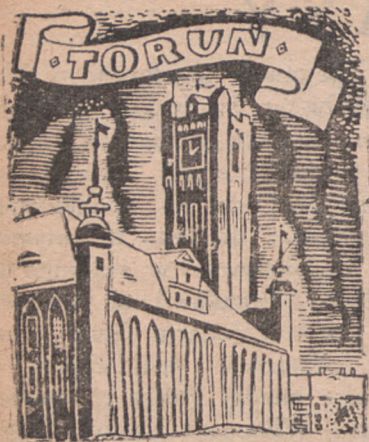
Naród polski ma z pewnością prawo domagać się by zasady proklamowane dziś w stosunku do państwa b. nieprzyjaciela zostały zastosowane wobec państwa sojuszniczego. Oczywiście nie wystąpi z takim zadaniem rząd warszawski; nie zwroci się z apelem ani Bierut ani Osobka, ani też Mikołajczyk, który przy całej swej "opozycyjności" wyraził pełną aprobatę rozbioru jaltńskiego i uznał świeżo jeszcze granice linii Curzona jako "ostateczną".

To też obowiązek walki o rewizję tej straszliwie krzywdzącej decyzji przypada emigracji. Musi ją prowadzić bez względu na to, czy istnieją jakiegokolwiek szanse sukcesu.

Przedtem czy później mocarstwa anglosaskie będą musiały zrozumieć, że nie mają możliwości urzeczywistnienia pewnych zasad w Europie zachodniej czy południowej, jeżeli tolerują pogwałcenie tych zasad w Europie południowo-wschodniej. Jeżeli pozwoli się, że o losie Wilna czy Lwowa decydować będzie nie wola ludności, lecz przemoc zbrojna, to trudno będzie w koncu, by w ten sam sposób nie został rostrzygnięty los Triestu. I nie tylko Triestu"...

WIESCI Z KRAJU

Specjalna komisja pracująca w Palmirach, gdzie rozstrzelani zostali w roku 1940 przez Niemców pierwsi zakładnicy, zdołała po dłuższych badaniach zidentyfikować zwłoki znanych działaczy s. p. Mieczysława Niedziałkowskiego i Macieja Rataja. Czynnione są przygotowania do uroczystej ekshumacji.

Z Warszawy donoszą, że podczas obchodu święta 1 Maja które w Polsce obchodzone było bardzo uroczyste jako święto narodowe, uczestnicy pochodu niesli transparenty z hasłami przeciwko Churchillowi. Jeden z transparentów przedstawiał Churchilla palącego cygaro w formie armaty i nawołującego narody do wojny. Na innym, przedstawiony był Churchill przed mikrofonem radiowym wygłaszający apel "o litosc dla biednych Niemców."

W dniu 1 Maja zostały zamknięte wszystkie fabryki, biura, restauracje a wszyscy urzędnicy i pracownicy zostali wezwani do wzięcia udziału w uroczystym obchodzie, w którym wzięli udział wszystkie stronnictwa za wyjątkiem PSL.

W dniu 4 maja w audycji radia warszawskiego nadano co następuje: "Tegoroczne uroczystości Święta Narodowego 3 Maja usiłowały elementy reakcyjne wykorzystać do demonstracji przeciwko rządowi Jedności Narodowej. Te jednak usiłowania speliły na niczym dzięki postawie publiczności, która nie pozwoliła zakłócić uroczystego nastroju dnia."

Jedynie w kilku miejscowos-

ciach udało się reakcyjnym studentom i grupom PSL-owców wywołać awantury.

W Krakowie grupa studentów, wykorzystując chwile gdy liczne tłumy wychodziły z kościoła po uroczystym nabożeństwie, sforsowała pochod, rzucając hasła przeciw rządowi i ustrojowi demokratycznemu.

Gdy pochod zbliżył się do Rynku z grupy demonstrantów padły strzały w kierunku siedziby komitetu Wojewódzkiego Polskiej Partii Robotniczej przy czym ranione zostały dwie osoby.

Władze bezpieczeństwa publicznego i milicja obywatelska rozproszyły faszystowskich demonstrantów, aresztując przy tym najbardziej agresywnych awanturników; przy rewizji osobistej u pewnej liczby aresztowanych znaleziono bron palną.

W Łodzi grupka studentów, znana już z poprzednich występów i burd, usiłowała również sforsować pochod demonstracyjny, lecz zebrana tłumnie na ulicy publiczność rozpedziła demonstrantów.

Według oficjalnych danych w Polsce zarejestrowanych jest około 6 tysięcy lekarzy, co stanowi mniej więcej połowę stanu przedwojennego. Służba zdrowia zorganizowana jest według wzorów przedwojennych, przy czym najniższym szczeblem są lekarze rejonowi. P. Litwin, minister zdrowia rządu warszawskiego, oświadczył że "nie jest projektowana socjalizacja ustroju służby zdrowia, ani przymusowe osiedlanie lekarzy. Istnieje natomiast przymus wykonywania praktyki lekarskiej w okręgu zamieszkania oraz przymus pracy w Ubezpieczalni Społecznej". Ubezpieczalnia są instytucją scaloną z wszystkich dawnych rodzajów ubezpieczalni i funkcjonują według przedwojennego systemu Kasy Chorych.

Na uniwersytetach w Krakowie i Warszawie istnieją wydziały lekarskie a organizują się również na uniwersytetach w Gdansk, Katowicach, Lublinie, Łodzi, Poznaniu i Wrocławiu. W Krakowie studiuje medycynę około tysiąca osób. Wykładowcami są młodzi lekarze.

Istnieje prywatna praktyka jak również prywatne kliniki.

Prywatna wizyta lekarska kosztuje od 200 do 500 złotych.

Epidemii w kraju mało. Stwierdzono poważny wzrost gruźlicy. Sanatoria są częściowo czynne, lecz wiele placówek jest nieobsadzonych z powodu braku lekarzy. Bardzo daje się we znaki brak środków leczniczych i pomocy lekarskich.

W warszawskim ministerstwie przemysłu odbyła się w kwietniu konferencja z przedstawicielami ministerstwa obrony narodowej i skarbu w sprawie usprawnienia "rozbudowy" polskiego przemysłu zbrojeniowego. Konferencji przewodniczył płk. Eugeniusz Szyr. Na konferencji rozpatrzono memoriał przedłożony przez Centralny Zarząd przemysłu zbrojeniowego.

Z memoriału wynika, że większa część fabryk przemysłu zbrojeniowego znajduje się na terenie ziem przyłączonych. Fabryki te są, po działaniach wojennych w różnym stanie, większość byłaby możliwa do uruchomienia gdyby:

- 1/ zwroczone im zostały "wyewakuowane" obrabiarki i instalacje,
- 2/ dostarczone potrzebne surowce,
- 3/ zwerbowano odpowiednio kwalifikowany personel zarówno robotniczy jak i kierowniczo - bawdawczy.

Jak donosi "Życie Warszawy" w stolicy uprawiany jest pasek na zapalki.

Według cennika pudełko zapalek ma kosztować 1 zł., ale można obejść całe miasto a zapalek po cenie urzędowej otrzymać nie można. W każdej ilości jednakże można je otrzymać w sklepach i kioskach po 2 lub 3 złote.

Wydział zagraniczny "Spolem" zakupił w Norwegii 100 ton tranu. Cały transport otrzyma ministerstwo Zdrowia do rozdania między dziećmi.

© M. Komarnicki
(Tengeru)

Przyjechali...

Pani Marcowa, osadniczka, staćca niewiasta, żona starszego kaprala, matka dwóch synów u gen. Andersa i jednej dorodnej cory, zdradzającej duże zamilowanie do fortepianu, a mniej talentu, wstała dzisiaj rano "lewa noga."

Wiadomo-ży znak na cały dzień.

Pierwsza córka, leżąc jeszcze w łóżku, zaczęła matce opowiadać, że już gra dobrze jednym palcem "Goralu czy ci nie żal..." i na obie ręce "Wlazł kotek..." Matka jakiś czas słuchała cierpliwie aż wybuchła: "Staska, po co ci to, na czym będziesz grała w Polsce... na balii i dobrze jak ja będziesz miała". Wyszła z domu bardzo wzburzona.

Dzisiaj właśnie przypadał na nią dyżur w kuchni, a tu deszcz lał całą noc, drzewo mokre, afrykańskie, nie nasza sosna, trudno rozpalic. Patrzec tylko jak zleca się sasiadki i każda jedna zamiast pomocy, będzie wydziwiac. Zacieła się w sobie, niedoczekanie wasze, aby pierwsza-lepsza nad nią miała się wydziwiac. Osadniczka jestem! pomyslała.

Zywo zabrała się do rozpalania, na szczęście w piecu znalazła trochę suchego drzewa od wczoraj.

Chlusnęła nafta raz, drugi i ogień powoli zaczął obejmować polana. Odetchnęła. Błysk zadowolona przeleciał w myśli.

Postawiła czajnik na płycie, będzie pierwsza piła herbatę... Po chwili spojrzała na drogę i zobaczyła z daleka szybko idącą w stronę kuchni p. Pytłowa, dalsza sasiadka, samotna wdowa. "Co ta znowu tak rano pedzi? Przecież lubi spać zawsze do osmej" - Przeleciało p. Marcowej - zresztą, prawda to znana plotkarka w całym osiedlu, musi już mieć coś nowego do opowiadania."

P. Pytłowa sapiąc i dysząc ze zmęczenia, stanęła na progu kuchni niczym stóg siana... "Przyjechali!... Buchnęła - ledwie żyje, kochana p. Marcowo, co to teraz będzie?"

"Kto tam do Pani przyjechał, może ten nowy narzeczony?"

drwiaco zapytała p. Marcowa.

"A niech go tam, cholera, pożyczyl odemnie 50 shs. niby na obrączki. Nie pokazuje się, mówi, że podobno już chodzi z tą szczerbatą suchą Manką, wie p. Marcowa, z tą, co to chodzi po całym osiedlu w portkach, czy pazamie. A teraz nie o to wiem się rozchodzi, ani o tego lajdaka. Tu inna sprawa, tu o naszą skóre chodzi" zakończyła p. Pytłowa.

"Jak to, nie rozumiem, mów pani nie ogrodkiem, a prawdziwie, po ludzku"... burknele p. Marcowa.

"Ajajaj! Przyjechali z Warszawy całe osiedle już trąbi o tem, a pani Marcowa, jak tabaka w rogu"...

"Tylko bez żadnych tabakow, bo"... odcieła się p. Marcowa.

"Złociutka, kochana p. Marcowo! Tu nie czas na gniewy powiadam Pani, że przyjechali te z Warszawy!... Słodko zakończyła p. Pytłowa.

"Matko Swieta! Ratuj nas ode złego"... Pobożnie zegnając się, wymówiła p. Marcowa.

Nagle na progu kuchni stanęła gromadka kobiet z czajnikami, patelniami w rękach. Wszystkie na różne tony i głosy "Dobry dzień - Dzień dobry" - powitały się wzajemnie. W jednej chwili w kuchni zrobiło się tłoczno, każda zajęta ustawieniem garnków na płycie, nie wiele zwracała uwagi na p. Pytłowa. - Pytłowa krzytycznie obserwowała spokojne ruchy kobiet i nie wytrzymała: "Ludzie kochane! To wy nic nie wiecie, że przyjechali z Warszawy delegaty:... Te Gomulki!"

Gdyby piorun uderzył z jasnego nieba, nie zrobiłby takiego zamieszania. W kuchni zakotłowało się. Posypały się głosy: "Coo? Kiedy? Gdzie? Widziała ich Pani?!" P. Pytłowa ujęła się pod boki, odrzuciła tył głowy, uwydatniając masywny biust, wydelą wargi i rzekła głosem powagi: "Przyjechali dzisiaj nad ranem, ciemno jeszcze było, widziałem tylko duży ciężarowy samochód z czerwoną chorągiewką, czarny policjant siedział z szoferem. Pojechali w stronę gościnnego domu. Kto nie

wierzy, może się przekonać! Ja tam idę!..."

"Kochana! Złota! Pytłowo! Poczekajcie! My wszystkie razem pojedziemy przywitać ich!"

"Ale jak, tak pojsc z gołymi rekamy! bez planu, przecież u nich teraz wszystko idzie" po planu"

"Trza się naradzić - Jak to skutecznie!"

P. Marcowa tubalnie przerwała: "Baby jesteście, ale porządki musi być i organizacja... Tu musi być wybrany komendant, bo inaczej nie będzie posłuchu. Niech wiedzą, że my też potrafimy się rządzić bez chłopów!"

"Tak! Dobrze gada Marcowa!... odezwały się okrzyki,

"Bo te tutejsze chłopcy - to dziadki lesne! Niedojdy! Prochno afrykańskie!"

"Cicho! cicho! Spokoj" - hułnęła p. Marcowa.

"Wybierajcie komendanta!"

"Marcowa! Marcowa! - jedno-głośnie krzyczały zabrane.

"Niech ona prowadził! Przygadaj im, a mocno!"

"Zgadząm się, ale posłuch musi być, bez żadnych awanturow!..."

Stanowczo i dumnie oznajmiła p. Marcowa.

"Każda jedna niech weźmie czajnik z "kipatkiem", ugoszczym ich, ichnia herbata, każda druga - weźmie patelnię albo rondel - beda miały Gomulki muzyczkę! Predko! Zywo! Wszyscy wychodźta! Staska! Pilnij ognia, bo wygasnie, obiadu nie będzie. Skaranie z dziewucha, ani rusz się niechce przyłożyć do pracy, fortepian zajechał jej w głowę!"

"Dobrze, że fortepian, a nie Janglik albo Włoch! przebiła sasiadka.

"To wezta ja z sobą - to zagra na patelni - dorzuciła druga.

"Co też to Pani wydziwia, że córka moja na patelni wygrywa! Do szkoły muzycznej chodź!" odcieła p. Marcowa.

"Dosyc! Idziemy!" - odezwały się głosy. Pani Marcowa spojrzała na sasiadkę - "masz u mnie kryche" pomyslała. Wysunęła się na przód, trzymając w prawej ręce tłuczek do kartofli, jako symbol

władzy i skierowała się pierwsza na drogę. Gromada niewiast, uzbrojona w czajniki, rondle i patelnie sunęła za nią. Słysy poważnie skupione. Do domu gościnnego było dobre dwa kilometry. Z przydrożnych ulidomków wybiegaly dzieciaki i niewiasty z pytaniem: "Co to dzisiaj, wymieniają w magazynie stare naczynia?"

W krotkich odpowiedziach dowiadywały się o celu pochodu i każda prawie chwytając w rękę co popadło, przyłączała się do gromady. Pochód pędził i posuwał się niczym oddział maruderów. Po bokach pochodu na hulajnogach skacząc i wykrzykując płatały się najmłodsze pociechy narodu. Pochód zamykało poważnie kilku weteranów z pierwszej wojny światowej, idąc zwartym krokiem i podpierając się laskami hebanowymi własnej roboty. Skrecono na prawo i zbliżano się do gościnnego domu. Nagle przed p. Marcowa wyrosł jak z pod ziemi p. Pala, groźny przedstawiciel Strazy Bezpieczeństwa. Zdziwiony osobliwym pochodem zapytał: "Co to ma być? Gdzie to tak się tłoczy?!"

Z choralnych odpowiedzi nareszcie zrozumiał o co chodzi. Wskoczył na smietnik przydrożny i głośno oznajmił: "Dzisiaj żadne przedstawiciele warszawskie do nas nie przyjechaly. Hotel jest pusty i zamknięty. Delegaty nasze prawdziwe maja przyjechać w końcu miesiąca. Dla tego proszę się rozejść do domów."

"Nie prawda! Niech sam się rozejdz! My musimy zobaczyć. Te Bierutki - Gomulki - napewno spia jeszcze! Bujac to my." były odpowiedzi mocne krzyki.

Pan Pala w jednej chwili pojał groźną sytuację, jako wytrawny, przedwojenny policjant. Zeskoczył ze smietnika i ustąpił na bok nieco dalej od drogi. - Gromada ruszyła. Pan Pala przeczekal jak przeszła i przyłączył się do weteranów na samym końcu pochodu. Podniecony tłum niewiast rwał do domu gościnnego. Po kilku minutach cały dom został otoczony cizba, ludzka. Frontowe drzwi były zamknięte. Zaczęto stukac do drzwi - cisza. Ciekawe i chętne wyrostki z międzyszkolnej sekcji sportowej, gwoli zaprawy, szybko opanowały wysoko umieszczone okna i obwiesili zgromadzonym, że w

pokojach w hotelu nikogo niemi. Tłum stal niezdeterminowany, co dalej robic. Szemral.

Na szczescie przechodzący doktor Fajkiewicz, naczelny weterynarz rzeźni, zaciekawiony zbiegowiskiem podszedł bliżej. Na zapytanie co się stało, może jakiś wypadek? Gruchnęła odpowiedź: "Warszawskie Gomulki przyjechały...." Dr. Fajkiewicz, człowiek z natury spokojnego ducha, wyjął fajkę z ust i powoli wycedził:

"A tak, dziś nad ranem przyjechały swinie do rzeźni, już robi się z nich kielbasy." Tłum zatkalo, po dobrej chwili zerwały się śmiechy i okrzyki zawodu. P. Marcowa poczuła jak jej do głowy krew uderzyła, alisci

najbliższa sasiadka podeszła do niej i obie zawrocily z powrotem do domu, obiecując rozprawic się z Pytlowa, która jak kamień w wodę przepadła.

W powrotnej drodze spotkały p. Pale, ten fachowo pocieszył p. Marcowa, że wszystko było dobrze zorganizowane i proba powitania "Gomulków" spodziewanych wypadła jak najlepiej. On ją zapewnia, że jak naprawdę przyjada, to będzie jeszcze lepiej. Warunek żeby był spokoj.

P. Marcowa nie oponowała, ale że dzisiaj nie udało się jej powitanie, to wszystkiemu winna Pytlowa i.... lewa noga. Stąd przestroga - wstawac prawa noga.

— ❁ —

Ataki komunistów na U.N.R.R.A.

Komunistyczna propaganda warszawska aby odwrocic uwagę zagranicy od faktu chronicznego niedotrzymywania wszelkich zobowiazan zaciagniętych przez tymczasowy rząd t. zw. jednosc narodowej w Jalcie czy w Poczdamie atakuje od szeregu miesiecy Wielka Brytanie, stawiając najmniej uzasadnione zarzuty. Ostatnio ulubionym konikiem warszawskich propagandystow staly się oskarżenia pod adresem U. N. R. R. A. Radio i prasa warszawska oskarza między innym U. N. R. R. A. ze ulegając podszeptom emigranckich "faszystow" polskich w Londynie wstrzymala celowo dostawy dla Polski, chcąc w ten sposob wpłynac na los przyszłych wyborow w Polsce.

U.N.R.R.A. nie odpowiadała na ataki komunistow warszawskich do czasu wystapienia wicepremiera tymczasowego rządu p. Gomulki, który w wiecu robotniczym w Warszawie z okazji swieta 1-go maja zaatakował te organizacje publicznie, stawiając jej pozbawione wszelkich podstaw oskarżenia. Gomulka powiedział: "Wydaje się, że niektórzy politycy na zachodzie maja ogromny wpływ na U.N.R.R.A. i nie uwzględniają naszych potrzeb we właściwy sposób ale ustosunkowują się nieprzyjawnie do polskiej demokracji

Ogromne ofiary Polski oraz straszne zniszczenie naszego kraju pozwalalyby przypuszczać, że Polska będzie na pierwszym miejscu wśród krajow, którym pomoga U.N.R.R.A. Tymczasem

jest wręcz przeciwnie. Co miesiąc setki ton ziarna U.N.R.R.A. wysyła do Niemiec; Włochy dostają 240.000 ton ziarna miesięcznie, podczas gdy Polska zaledwie jedna dziesiąta wymienionego tonazu.

W przeddzień wyborow greckich ciagnal dalej oskarżenia swe pan Gomulka, przyslano do Grecji pol miliona ton ziarna. Włochy również sa w przededniu wyborow. Lepiej jest wiec wygłodzic wyborcow w Polsce, by w ten sposob latwiej przemowic im do rozumu."

Przeciwko oskarżeniom p. Gomulki wystapil szef misji U. N. R. R. A. w Polsce brygadier kanadyjski Charles Drury, zarzucając zwyczajnie p. Gomulce kłamstwo. W wywiadzie udzielonym warszawskiemu korespondentowi "New York Herald Tribune" brygadier Drury stwierdzil, że U. N. R. R. A. jest tendencyjnie atakowana przez warszawska prase komunistyczna. Co do oskarzen p. Gomulki, który pelniac urząd wicepremiera i równocześnie generalnego sekretarza komunistycznej P. P. R. to wypowiedzi jego nie odpowiadaja całkowicie prawdzie. Ustępowy dotyczacy wysylki ziarna do Niemiec jest poprostu wyssany z palca. Co do Grecji to otrzymala pol miliona ton ziarna, poniewaz przedlozyla takie zapotrzebowanie na poczatku 1945 roku. Szef U. N. R. R. A. stwierdzil dalej, że zgodnie z zapotrzebowaniem Polski z roku 1945 nadeszlo w kwietniu 40 tysiecy ton zboza ostatnio zas 17 tysiecy ton.

KRONIKA HARCERSKA

Masindi

Według nadesłanego sprawozdania Hufca Harcerzek w Masindi (Uganda) stan organizacyjny przedstawia się następująco: 3 drużyny wędrowniczek, 1 samodzielny zastęp wędrowniczek, 8 drużyn harcerzek, 7 gromad zuchow dziewcząt, 1 krag starszo-harcerek. W poszczególnych działach pracy: St. harcerzek - 10, wędrowniczek 67, harcerzek - 298, zuchow 177. Stan Hufca wynosi 552. Hufiec posiada 1601 zdobytych różnych sprawności. Na terenie osiedla Masindi ostatnio został przeprowadzony turniej zuchowy i pokaz techniki harcerskiej, Harcerki zorganizowały kurs dla analfabetow oraz przygotowalnie młodzieży do egzaminow w wypadku przeszkakiwania klas. Nawiązano bliższą współpracę ze szkoła. Opiekunki z ramienia szkoły przejawiają żywe zainteresowanie pracami drużyn harcerskich, biorąc czynny udział w życiu drużyn. Praca opiekunek przyczynia się do wzmocnienia samopoczucia i wiary w celowość czynionych przez młodzież wysiłkow samowychowawczych. Odnowiono kontakt ze skautkami brytyjskimi. Poszczególne drużyny prowadzą korespondencje ze skautkami na terenie Afryki i Anglii; wysylają albumy z życia drużyn, oraz informują o przejawach życia harcerskiego.

Hufiec Harcerzy liczy: 6 drużyn harcerzy i 3 gromady zuchow chlopcow. W działach pracy wynosi to: 129 harcerzy i 85 zuchow, razem stan Hufca wynosi 214. Wobec braku Hufcowego cala praca wychowawcza opiera się na drużynowych, którzy pracują pod opieką Kapelana Hufca ks. Szklanego. Hufiec posiada 2000 sprawności - przeważają sprawności obozowe i codziennego użytku.

W osiedlu znajdują się 2 świetlice harcerskie - oddzielnie dla harcerzek i harcerzy. W świetlicach poszczególne drużyny mają swoje kąciki, ozdabiając je według własnych pomyslow. Zuchy chlopcy i harcerze prowadzą gazetki ścienna. Harcerki wydają piśmko "Czuj Duch".

Koja

Hufiec Harcerzek liczy: 6 drużyn

harcerzek, 3 gromady zuchow dziewcząt 1 krag wódzow zuchowych. W poszczególnych działach pracy: 156 harcerzek i 83 zuchow -razem 239. Hufiec ma zdobytych 450 sprawności. Harcerki prowadzi świetlice harcerską i izbe zuchowa. Izby są wykorzystywane jako miejsca zbiorek, rad drużyn, wieczorow dyskusyjnych, kominow i zebran towarzyskich. W świetlicy harcerskiej dyżury pełnią koleno poszczególne drużyny przez 2 tygodnia każda. Dyżurna drużyna wydaje również gazetkę ścienna pod tytułem "Wici". Hufiec bierze udział we wszystkich przejawach życia Osiedla (uroczystości kościelne, ponstwowe, kwesty, pomoc pieniezna rannym żołnierzom, imprezy dla starszego społeczeństwa, korespondencja z żołnierzami i td.) Współpraca z władzami Osiedla jest przyjemna i pozytywna. Prace ułatwia wspólne porozumiewanie się różnych organizacji z terenu Osiedla na

zebraniach Komisji Kultury i Oswiaty. Społeczeństwo starsze ustosunkowuje się przychylnie do Harcerstwa.

Hufiec harcerzy liczy 4 drużyny harcerzy i 3 gromady zuchow chlopcow. W poszczególnych działach pracy: 74 harcerzy i 59 zuchow -razem 133. Harcerze posiadają 231 zdobytych sprawności. Drużyna harcerzy im. Ks. J. Poniatowskiego prowadzi na swoich zbiorkach wyszkolenie wodne. Są to prace początkowe, które jednak rokuja dobre nadzieje.

RUBRYKA WPLAT na "POLSKI FUNDUSZ PRASOWY" w Afryce

Gen. J. Wiatr Dowódca J.W.P.
na Sr. Wschodzie.....Shs. 2000.-
P. M. Wisniewski, Farma
Gumchab.....Shs. 20.-
Kierownictwo Osiedla
Tengeru.....Shs. 481. 65

Z OSIEDLI

Kidugala:

Na zebraniu Związku Zrzeszenia Nauczycielskiego w Kidugali w dniu 7 kwietnia b.r. uchwalono rezolucje treści następującej:

"Związek Nauczycielstwa Kidugali składa hold tym Nauczycielom, którzy walczą wiernie o polską demokratyczną szkołę na terenie Kraju i protestują przeciwko ich przesładowaniu". Podpisano-Prezes Z. Byrowa.

Tengeru.

Z okazji Świeta Narodowego 3-ego Maja, Trzy Szkoły Pow-szechnie w Tengeru urządziły Akademię, oraz sprzedaż chorągiewek o barwach narodowych zrobionych przez dzieci w szkołach. Dochod wynoszący 225 shs. ofiarowano na "Polski Fundusz Prasowy" w Nairobi.

Pol. Rodezja:

W dniu Świeta Narodowego 3 Maja na terenie Poludniowej Rodezji w skupiskach uchodźstwa polskiego i osiedlach, a wiec w Salisbury, Rusape, Marandellas i Digglefold, zorganizowano tradycyjne obchody i akademie poprzedzane uroczystymi nabożeństwami.

W Salisbury, jak i w innych miejscowościach, odbyło się rano uroczyste nabożeństwo w katedrze

rzymsko-katolickiej. Po nabożeństwie złożył major W. Kralewski imieniem Polaków wieniec o barwach bialo-czerwonych u stop "Pomnika Poległych" w parku miejskim. Również piękny bukiet kwiatow złożył oboż wienca polskiego, w tej samej intencji, Prezydent miasta Salisbury. W uroczystości tej wzięło udział około 50 Polakow i Polek pracujących w mieście, a nadto Konsulowie Grecji i Portugalii. Wieczorem piękne i mocne zarazem przemowienie wygłosił przez radio w języku angielskim p. Konsul I. Zietkiewicz. Przemowienie to zostało bardzo życzliwie przyjęte przez miejscową prasę.

W osiedlach zaś odbyły się rano, po nabożeństwach, defilady miejscowych organizacji młodzieżowych i poranki, a wieczorem akademie.

Wszędzie brali udział w uroczystościach przedstawiciele administracji i społeczeństwa angielskiego. W Marandellas byli obecni na rannej akademii pp. Burmistrz miasta Marandellas, miejscowy starosta (Commissioner) z małżonką, major Bagshawe komendant osiedla, pp. Ch. De-

(c.d. na str. 14-ej)

(Dok. ze str. 13-ej.)

merowie z Salisbury, p. J. Ingot wizytator szkol z Salisbury, general Zarzycki dyr. liceum z Digglefold i inni. Na program akademii złożyli się przemówienia w języku polskim (p. inż. Kozłowski) i angielskim (p. kierownika osiedla W. Kadowa) oraz pieśni, deklamacje i inscenizacje młodzieży szkolnej pod kierunkiem p. Burbowej.

Bardzo miło wypadły też uroczystości w Osrodku szkolnym Digglefold jak również i w osiedlu Rusape.

Koja:

Dzien 3 Maja w Osiedlu Koja stal się podniosła manifestacja uczuc patriotycznych mieszkancow i przywiązania ich do Prezydenta R.P. oraz prawowitego Rządu Polskiego. Uroczystosci odbyly się zgodnie z planem ustalonym przez specjalnie powołany Komitet Wykonawczy Obchodu Rocznic 3-ego Maja. W dn. 2 maja o godz. 18.30 Harcerze zorganizowali capstrzyk. W dniu 3 Maja po uroczystym nabożenstwie odbyła się defilada Harcerzy, następnie popisy sportow całej młodzieży harcerskiej. O godz. 16 nad jeziorem odbyły się pokazy Gromad Zuchowych. O godz. 17 - ej w sali R.K.O. uroczysta inauguracja Kursu Instruktorów Służby Zdrowia. O godz. 19.30 Uroczysta Akademia na program ktorej złożyly się: (1 Witaj Majowa Jutrzenko w wyk. choru R.K.O. 2) Przemowienie p. A. Kolodzieja, 3) Polonez Chopina w wyk. p. Dulebiny (fortepian) 4) Piekna nasza Polska cala (chor R.K.O.) 5) Koncert nad Koncertami deklamacja p. Zantockiej, - 6) Sulkowski Zeromskiego akt. szy - wyk. Kola Amatorskiego, 7) Mazur - w wyk. uczennic p. Bautnowej.

Z Nairobi

W poniedziałek dnia 11-ego maja b.r. w kościele parafialnym pod wezwaniem Przenajświętszej Rodziny w Nairobi, w rocznicę śmierci Wielkiego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego została odprawiona uroczysta msza Sw. która celebrował ks. Kanonik Delegat Wł. Slapa. Pienia żałobne wykonał ks. Kanonik prof. Wł. Wargowski. Na mszy Sw. byli obecni przedstawiciele urzędów polskich, oraz cała Polonia nairobska

Na pomoc Rodakom

Troska o losy Rodakow, cierpiących w kraju pod uciskiem okupanta, o losy Rodakow trapionych niedostatkiem i niepewnością jutra, rozrzuconych w Obozach Uchodźczych we Włoszech i obozach jencow na terenie Niemiec - zchepelnia serca i umysły Uchodźcow Polskich w Osiedlu Koja.

Każda uroczystosc, czy doroczne Swieto kieruje mysl i uczucia ich do swoich najbliższych z ktorymi srogi los wygnancow polskich rozdzielil i rozrzucil po swiecie.

Te porywy serca znalazły swój wyraz wśród Uchodźcow Osiedla Koja, w hojnych, szczerych i serdecznych ofiarach w zbiorcach zorganizowanych przez miejscowe Kolo P.C.K. na cele pomocy Rodakom w obozach, przekazywanych zgodnie z dyrektywami Dowodcy II-go Korpusu Generala ANDERSA pod adresem Generala WIATRA na Srodkowym Wschodzie.

Ku uczczeniu Imienin Kierownika Osiedla Koja Magistra Jozefa SOBOLEWSKIEGO, w dniu 19. 3. b. r. pracownicy Adminis-

racji i Warsztatow Osiedla złożyli datek na wspomniany cel w kwocie, która po uzupełnieniu jej przez Solenizanta wynosiła Shs 460/-.

Teatrzyk Amatorski w osiedlu Koja, prowadzony przez p. Alojzego KOŁODZIEJA i p. Jakuba HOFFMANA przy pomocy miejscowego R. K. O. czysty dochód z przedstawienia w dniu rocznicy Raclawickiej "Nobilitacja" ofiarował na tenże cel kwote Shs. 256/50-.

Zamiast składania życzeń i powinszowan Swiatecznych Wielkanocnych - pracownicy wszystkich instytucji Osiedla wzięli gremialnie udział w składaniu dobrowolnych datkow na tenże cel, z czego uzyskano kwote Shs. 1669/-.

Ze względu na liczny udział w zbiorcach, Kolo P. C. K. Koja nie podaje nazwisk ofiarodawcow wyrażając im tą drogą poziewanie i publiczne uznanie za obywatelskie poczucie obowiązku w stosunku do braci Rodakow.-(Prezes Kola P. C. K.- Insp. K Bielanski.)

— * —

Redakcja "Glosu Polskiego" w Nairobi zawiadamia, że otrzymała do sprzedazy najnowsze wydania ksiazek polskich jakie ukazyły się nakładem Oddziału Kultury i Prasy 2-go Korpusu we Włoszech. Ksiazki powyższe zostały ofiarowane przez 2-gi Korpus do rozsprzedazy na zasilenie "Polskiego Funduszu Prasowego" w Afryce.

Zamowienia prosimy nadsylac listownie wraz z oplata Postal Orderami pod adresem administracji "Glosu Polskiego" w Nairobi p.o. box 1939.

Spis ksiazek

- Roman Gorecki: "Gospodarczy dorobek Polski w latach 1918-1938" -cena Shs. 3.-
 Stanislaw Stronski: "Czego chca Polacy" - cena 60 ct.
 H. Schlesinger i St Borkcwski: "Zyd Polski-Zolnierz Polski" - Shs. 1.-
 Plk Dypl. Henryk Piatkowski: "Wspomnienia ze szlaku Zolnierza Tulacza" -cena Shs. 1.-
 Stanislaw Brzozowski: "Filozofia Romantyzmu Polskiego" - cena Shs. 1.-
 J. Weysenhoff: "Puszcza" /powiesc/ - cena Shs. 3.
 Julian Szwed: "Cwiczenia w pisowni polskiej wraz ze slownikiem ortograficznym" - cena Shs. 5.-
 Kalendarz Zolnierza 2-go Korpusu A.P. na rok 1946"-cena Shs 1.-

DRUKARNIA: "Colonial Printing Works, Nairobi"

Wydawca: "Polski Fundusz Prasowy." Redakcja i Administracja: Nairobi. p. o. Box 1939